

На українському ринку логістичних послуг, на даний час, працює близько двох десятків крупних логістичних операторів. Серед них співвідношення 4PL до 3PL операторів близько до один к десяти. З підприємствами будівельної галузі працюють лише декілька логістичних компаній, що відносять себе до 3PL оператора.

Віддання логістики на аутсорсинг логістичному оператору для підприємств будівельної галузі може мати наступні переваги:

перехід від постійних витрат, що не залежать від обсягу матеріального потоку (утримання складу, транспортного парку, персоналу) до змінних в залежності від обсягу матеріального потоку та необхідних логістичних послуг;

відмова від інвестицій на власну логістику (транспортний парк, складські приміщення, штат працівників);

гнучкість логістичних рішень залежно від потреб;

професійний рівень логістичного сервісу з достатньою якістю;

сучасні логістичні рішення з огляду на ринкові тенденції та власні ноу-хау логістичного оператора;

можливість зосередитися на своїй основній діяльності.

Логістичний аутсорсинг для будівельних підприємств має свою специфіку. Логістичному оператору потрібно дуже добре знатися на тонкощах та специфіки свого клієнта. Потрібно отримати плани виробництва, розрахувати терміни доставки всього спектру матеріалів, методики за якою вони будуть доставлятися, прогнози витрат матеріалів.

Висновок: для українських підприємств будівельної галузі, наразі стає перспективним та економічно доцільним перехід до співпраці з 3PL логістичними операторами. Логістичний ринок, наразі, доволі розвинутий та має багато пропозицій.

ЧИННИКИ, ЩО ВИЗНАЧАЮТЬ ЕКОНОМІЧНУ ЕФЕКТИВНІСТЬ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

*Демиденко Л.М., к.е.н., доцент кафедри економіки підприємства,
ПДАА, м. Полтава, Україна*

Підвищенню ефективності діяльності підприємства сприяє раціональна організація товароруху, а також зниження витрат на різних етапах комерційної діяльності.

Одним із важливих чинників, що визначає ефективний розвиток підприємства є планування.

Загальновідомими є три рівні планування діяльності підприємства – стратегічне, організаційне та оперативне. Стратегічне планування у широкому розумінні – це «детальний всебічний комплексний план, призначений для того, щоб забезпечити здійснення місії організації і досягнення її цілей» [2]. Воно охоплює проблеми фундаментального характеру і включає в себе визначення основних пріоритетів підприємства та укладення довгострокових відносин із партнерами.

На організаційному рівні відбувається деталізація розроблених стратегічних планів, але з врахуванням існуючої мікроекономічної ситуації, та вирішуються питання організації виробництва.

На оперативному рівні, де приймаються рішення по деталізації організаційних планів, важливо знаходити економічні компроміси. По-перше, всі плани на підприємстві повинні бути орієнтовані на довгостроковий результат, а по-друге, будь-які дії зі сторони підприємства повинні бути економічно «виправданими».

Підвищенню ефективності роботи підприємства сприяє введення логістичних операцій, функцій, а також логістичного мислення.

Одна із основних задач логістики – управління матеріальними потоками та супроводжуваними їх витратами вздовж логістичного ланцюга «закупівля – виробництво – збут». При цьому логістична діяльність направлена на оптимізацію рівня витрат у кожній ланці логістичного ланцюга, що в сукупності дозволяє мінімізувати витрати. Варто врахувати, що матеріальний потік проходить «скрізь» підприємство, забезпечуючи при цьому взаємодію наявних підрозділів: фінансового, кадрового, планового, виробничого, транспортного, складського тощо .

Для прийняття рішень підприємство повинно мати в своєму розпорядженні необхідну, своєчасну, точну та достовірну інформацію, що є однією із визначальних умов отримання прибутку. Тому підприємства мають інвестувати певну частину капіталу для створення нових інформаційних систем, що будуть здатними розраховувати достатньо велику кількість альтернативних варіантів різноманітних операцій, скорочувати час на збір та обробку інформації, а також забезпечити швидкий взаємозв'язок усіх підрозділів підприємства.

Наступним чинником, що забезпечує більш ефективне функціонування підприємства є управління трудовими ресурсами, що передбачає приділення достатньої уваги підбору персоналу. На наш погляд, актуальним для підприємств на сьогоднішній день є приділення особливої уваги інвестиціям у людський капітал, що включають всі види витрат, спрямованих на покращення кількісних та якісних його характеристик з метою підвищення ефективності

праці й якості життя працівників, як у поточному періоді, так і на перспективу, а також призводять до збільшення майбутніх доходів.

Однією з головних проблем, що виникає на будь-якому підприємстві в процесі здійснення комерційної діяльності, є закупівля необхідної кількості сировини, матеріалів, обладнання, комплектуючих, напівфабрикатів тощо. Основні питання, які слід вирішити в процесі забезпечення наступні: що закупити, у якій кількості, у кого, на яких умовах і яким чином органічно поєднати закупівлі з виробничим процесом та постачальником. Широкого розповсюдження в процесі управління постачаннями набув метод, що використовується в закупівельній логістиці та базується на розв'язанні так званої “задачі МОВ” (в англійській літературі – Make-or-Buy Problem) – завдання “зробити або купити”. Розв'язання цього завдання потребує обґрунтованої відповіді на питання про самостійне виробництво потрібної підприємству продукції або закупівлі їх із зовнішніх джерел [1, с. 50].

Здійснення закупівлі передбачає вибір методу закупівлі, форми оплати та транспортування, розробку умов та графіку постачання. У деяких галузях неабияку роль при визначенні оптимальної партії постачання відіграє врахування терміну зберігання сировини. Так, наприклад, у кормовиробництві, розраховуючи оптимальний розмір постачання комбікормів для годівлі тварин, доцільно зважити на те, що згідно норм, термін придатності комбікормів передбачений не більше двох місяців з дня виготовлення. Але при зберіганні комбікормів при температурі вище 10°C, цей термін зменшується до 30 днів. Тому, для спеціаліста, знаючи цей факт, а також чисельність поголів'я худоби, їх статево-вікову групу цілком реально розробити необхідну потребу в кормах і на основі цього визначити оптимальний розмір постачання.

Наступним чинником, що здатний забезпечити підвищення ефективності діяльності підприємства, є раціональна організація роботи складського господарства, що на меті зниження витрат на його функціонування, передбачає своєчасне забезпечення виробництва необхідною кількістю сировини, матеріалів тощо й усунення простоїв із-за їх відсутності. При цьому підприємству необхідно вирішити питання стосовно кількості складів, що йому потрібні, їх місця розташування, оренди чи створення власних, мінімізації складських запасів.

Таким чином, на наш погляд, вищеперераховані чинники – ефективне планування, введення логістичного мислення, наявність достовірної інформації, та кваліфікованих кадрів, управління закупівлями, раціональна організація роботи складського господарства – сприятимуть зниженню сукупних витрат та будуть здатними забезпечити ефективний розвиток підприємства.

Список літератури:

1. Пономарьова Ю. В. Логістика : навч. посіб. / Ю. В. Пономарьова. – Київ : Центр навчальної літератури, 2003. – 192 с.
2. Якубів В.М. Класифікація чинників сільського зростання / Якубів В.М. // Інноваційна економіка. – 2010. – № 18. – С. 102 – 105.

МІЖНАРОДНІ ГОТЕЛЬНІ ЛАНЦЮГИ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРЕВАГИ

*Коваленко Д.С., асистент кафедри готельної і ресторанної справи,
Колесник А.П., студент, ДонНУЕТ, м. Донецьк, Україна*

Готельне господарство, як складова туристичної індустрії, - це бізнес, що активно розвивається та приносить значні грошові надходження, в тому числі валютні. Одним з напрямів розвитку світового готельного господарства є створення готельних ланцюгів. Готельні ланцюги відкривають можливості для уніфікації надаваних послуг та підвищення їх конкурентоспроможності, що підсилює увагу до них з боку готельєрів.

Вивченням питань щодо діяльності готельних ланцюгів займаються провідні вчені серед яких Гвозденко А.А., Чудновский В.Г., Ходорков Л.Ф., Ваген Л., Ляпіна. І.Ю., Круль Г.Я. та інші.

Метою роботи є розгляд специфіки роботи готельних ланцюгів та визначення їх переваг, як перспективного сегменту розвитку економіки.

Готельний ланцюг являє собою об'єднання готельних підприємств, що мають однаковий рівень обслуговування, ідентичний набір послуг, схожий дизайн і підхід до роботи з клієнтом. Один готель може дати уявлення про інші, які входять у цей ланцюг.

На сьогоднішній день в організаційній структурі управління готелями у світовій готельній індустрії утвердилися три основні моделі.

Перша модель - модель Рітца, пов'язана з ім'ям швейцарського підприємця Цезаря Рітца. Багато престижних готелів світу носять його ім'я. Наприклад, готель «Рітц» у Парижі. Основна ставка у цих готелях робилася на європейські традиції вишуканості й аристократизму. В даний час ця модель переживає кризу.

Друга модель пов'язана з ім'ям американського підприємця Кемансі Вільсона (готельний ланцюг «Holiday Inn»). Модель відрізняється більшою гнучкістю в задоволенні потреб клієнта в поєднанні з підтримкою досить високих стандартів обслуговування. Основні вимоги в готельних ланцюгах, організованих за цією моделлю, зводяться до наступного: єдність стилю